

Ga op de bres staan voor vervolgde christenen!

De Nederlandse regering moet zich sterk maken voor de christenen die in islamitisch landen hun leven niet zeker zijn, betogen de jongeren van CDA, ChristenUnie en SGP.

Voor het eerst in tweeduizend jaar zijn er nauwelijks meer christenen in Mosoel, Irak. Door de komst van de radicaal-islamitische Isis zijn vele christenen uit angst voor de dood op de vlucht geslagen. De terreurbeweging had christenen een ultimatum gesteld: bekeer je tot de islam, of sta de helft van je inkomen af als betaling voor bescherming door Isis. Wil je dit niet? Dan volgt de dood.

Leefden er in 2003 in Irak nog 1,3 miljoen christenen, anno 2014 zijn dit er minstens 1 miljoen minder. Overall in de wereld zijn momenteel christenen op de vlucht omdat zij worden onderdrukt, gediscrimineerd of uit angst voor vervolging (Trouw, 2 augustus).

Opvallend is dat christenvervolgeling relatief veel voorkomt in landen met een islamitische signatuur. Niet alleen in Irak en Syrië worden christenen bedreigd, ook in landen als Somalië, Afghanistan en Pakistan zijn christenen hun leven niet zeker.

Uit onderzoek van Open Doors, een organisatie die christenvervolgeling in kaart brengt, blijkt dat negen van de tien landen waar de vervolging het hevigst is, moslimlanden zijn.

Het onderdrukken van christenen gebeurt op talrijke manieren: verboden op geloofsuitingen, martelingen en zelfs de doodstraf. Voorbeelden te over. De moord op de Nederlandse pater Frans van der Lugt uit Syrië ligt nog vers in het geheugen.

Maar er zijn ook minder bekende voorbeelden, zoals het verhaal van Afinkie van 16 jaar uit Nigeria. Afinkie ging op zondagmorgen naar de kerk waar een zelfmoordterrorist verschillende explosieven liet ontploffen. Hierdoor kwamen 24 mensen om het leven, onder wie de baby die Afinkie bij zich droeg.

Uit tal van zulke vreselijke voorbeelden blijkt dat de situatie voor

De Franse aartsbisschop Barbarin knielt bij het gedenkteken voor 'christen-martelaren' in Kirkook, noord-Irak. FOTO AFP

christenen in de islamitische wereld sterk verslechtert. Volgens Open Doors komt dit onder meer door zwakke overheden die niet in staat zijn minderheden te beschermen. Dit verklaart ook waarom de geloofsvervolgeling na de Arabische Lente sterk is toegenomen in een aantal moslimlanden. Radicaal-islamitische strijders maken dankbaar gebruik van de instabiliteit en creëren een christelijke winter.

Nederlandse traditie

Als politieke jongerenorganisaties zien we een belangrijke rol weggelegd voor de Nederlandse regering in het tegengaan van christenvervolgeling. Nederland kent een lange traditie wanneer het gaat om godsdienstvrijheid en tolerantie van andersdenkenden. Gezien deze historie zou Nederland internationaal een leidende rol moeten vervullen in het aandacht vragen voor het lot van vervolgde christenen. Helaas gebeurt nu

het tegendeel. De regering, in het bijzonder minister van buitenlandse zaken Timmermans, heeft te weinig oog voor het lot van geloofsvervolgden. Daarom roepen wij hem op een speerpunt te maken van christenvervolgeling en zijn collega's uit islamitische landen hierop aan te spreken.

In het verleden is gebleken dat internationale aandacht voor christenvervolgeling heeft geholpen bij het bestrijden hiervan. Meriam Ibrahim uit Soedan was veroordeeld tot zweepslagen en de doodstraf omdat ze een afvallige moslima was. Na grote internationale druk is ze weer vrijgelaten en naar Italië gebracht.

Internationale druk en aandacht is hard nodig om de positie van vervolgde christenen te verbeteren. De ervaring leert wel dat deze aandacht vaak uitgaat naar incidenten. Daarom moeten tevens harde financiële maatregelen getroffen worden tegen landen waar christenvervolgeling aan de orde van de dag is. Wij stellen

voor om geen handelsmissies meer naar dergelijke landen uit te voeren. Bij de verstrekking van ontwikkelingshulp moet de positie van vervolgde christenen bovendien een expliciete overweging zijn.

Volgens de regering zijn mensenrechten en economische belangen geen losstaande grootheden. Wij zien deze opvatting graag in de praktijk gebracht om de nijpende situatie van geloofsvervolgden te verbeteren.

Wij zien ook een rol weggelegd voor de Nederlandse moslimgemeenschap. Het overgrote deel van de moslims in Nederland is gematigd en stelt zich verdraagzaam op naar andersdenkenden. Wij roepen hen daarom op fel afstand te nemen van de huidige praktijken van een terreurorganisatie als Isis en christenvervolgeling in het algemeen.

Mensen moeten niet vanwege hun geloof hoeven vrezen voor hun leven. Minister Timmermans, ga voor deze mensen op de bres staan!

Erik-Jan Hakvoort
voorzitter Perspectief
(ChristenUnie-jongeren)
Jan-Willem Kranendonk
voorzitter SGPJ
Julius Terpstra
voorzitter CDJA

commentaar

De mening van de krant, verwoord door leden van de hoofdredactie en senior redacteurs.

Israël vergist zich: een militaire solotoer gaat het geweld niet stoppen

Netanjahoe bezorgt zijn land de last van internationaal isolement

Voor de derde keer in zes jaar tijd zijn Israël en Hamas verwickeld in een strijd die vele, vele levens kost, zonder dat er ook maar enig uitzicht is dat dit de laatste keer is. Het is verontrustend hoezeer de huidige ronde van geweld lijkt op de vorige. Nog verontrustender zijn de verschillen.

Op het eerste gezicht zijn de verschillen hooguit een kwestie van schaal. Dit keer zijn er nóg meer burgerslachtoffers gevallen aan Palestijnse zijde: bijna 1700, volgens de laatste cijfers, onder wie minstens driehonderd kinderen, een getal dat het militaire optreden bij voorbaat disproportioneel

maakt. Er zijn door het Israëlische leger nog meer zware bombardementen uitgevoerd. Minstens honderd keer wierp het leger een bom van 1000 kilo af boven woonwijken, iets wat een paar jaar geleden nog hoge uitzondering was. Ook het bombarderen van neutrale VN-scholen is cynische routine geworden. Hamas is in deze ronde nog bruter dan voorheen, door wapens te verstopten in scholen of bewust raketten af te schieten vanaf plekken nabij VN-locaties. Hamas respecteert geen enkel bestand. En lijkt Israël doelbewust elke keer opnieuw te provoceren tot tegenaanvallen.

Het grootste verschil met 2008 en

2012 is echter dat de internationale gemeenschap geen enkele invloed meer heeft. Dat is een zeer zorgelijke ontwikkeling. Het Palestijns-Israëliësch conflict is een van de gevoeligste die er bestaan. Als ook nog eens het perspectief verdwijnt dat er aan internationale onderhandelingstafels voor de korte termijn een opening kan worden bereikt, hoe klein ook, dan is ook een oplossing voor de lange termijn verder weg dan ooit.

De vorige rondes van geweld eindigden beide nog met een bestand. De voorlaatste zelfs met een akkoord waaronder de handtekeningen stonden van zowel Israël als Hamas. Dit keer is de

kans op zo'n afloop zeer klein. Alles wijst erop dat Israël voortaan zijn eigen plan trekt en de onderhandelingstafels niet meer nodig denkt te hebben. Israël zei dit weekeinde dat het pas stopt met de acties als de eigen militaire doelen zijn bereikt. De regering van premier Netanjahoe vindt de militaire zege op Hamas belangrijker dan een nieuwe ronde gesprekken over een staakt-het-vuren, hoe dringend dat ook nodig is voor de burgerbevolking. Twee eerdere rondes van geweld hebben Israël noch Gaza veiliger gemaakt. Israël speelt met vuur door nu ook nog te kiezen voor het internationale isolement.